

Nieuwjaarsreceptie Banjo-orkest 2017

Lieve en beste vriendinnen en vrienden,

Verleden jaar sprak ik jullie nog aan met “lieve vriendinnen en beste vrienden”. Tot ik beseftte hoe discriminerend deze aanspreektitel eigenlijk is. Die “lieve vriendinnen” zouden hieruit kunnen afleiden dat zij mij wel lief zijn maar dat zij niet de beste zijn; quod non! En die “beste vrienden” zouden kunnen denken dat zij wel de beste zijn maar dat zij mij niet lief zijn. Quod non etiam! Dit beetje Latijn om te tonen dat ik ooit Latijn geleerd heb aan Fons. Maar vandaag de dag discrimineert men niet ongestraft meer, tenzij men Trump heet. En dan nog. Voor je het weet halen de dames hun zelfgebreide roze pussymuts boven of heb je een klacht aan je been en aan je broek door het Centrum tegen discriminatie en racisme. En als je het dan moet rooien met een pro-deo advocaat dan wordt je door een of andere wereldvreemde rechter zonder verweer als sexistisch of rassenhater gekapitteld.

Dus daarom: “Lieve en beste vriendinnen en vrienden: van harte welkom” ook in mijn naam en die van het bestuur en in de categorie lieve en beste vrienden wil ik uiteraard ook Fons speciaal welkom heten.

Ik weet het, ik ben een paar dagen te laat om jullie nog binnen de nieuwjaarmaand een voorspoedig jaar toe te wensen, maar ik wil het daarom niet laten. En als ik de Chinese kalender volg dan ben ik nog niet zo laat met mijn wensen. Uiteraard wens ik jullie een goeie gezondheid van lijf, leden en geest. Dat gezondheid het allerbelangrijkste is moesten een paar van onze vrienden verleden jaar jammer genoeg ondervinden. En ik denk uiteraard aan Jo maar heel speciaal aan Patrick die de strijd tegen zijn ziekte jammerlijk verloor. Hij blijft in onze gedachten.

Verder wens ik jullie succes in alles wat je onderneemt, huiselijke warmte en familiaal geluk en niet te vergeten plezier in ons muzikaal en amicaal samenzijn.

En dat muzikaal en amicaal samenzijn zal zich dit jaar terug voor een groot deel afspelen in Oostenrijk op onze concertreis. Volgens Yves’ punctuele boekhouding zijn we op vandaag met 71 deelnemers. 25 muzikanten en 46 enthousiaste supporters en blijft er nog welgeteld 1 plaatsje over op de bus. We zullen dus al gegarandeerd nooit voor volledig lege stoelen spelen. Ik denk daarbij terug aan ons allereerste optreden in 2011 op onze eerste reis in die spelonkachtige arena in Elbigentalp. Maar het programma ziet er ook dit jaar weer prima uit dank zij Jacques die de fakkel zonder struikelen overgenomen heeft van Bernard. Aan het Berghotel in Jungholz hebben we goede herinneringen van 4 jaar terug. Het was er prima. Als we dan ook nog mooi weer hebben en een bus met airco dan moet het terug een prachtige reis worden met ambiance gegarandeerd. Dag en soms ook nacht.

Verder is ons programma voor dit jaar is nog niet zo dik gevuld. Maar wat niet is kan nog komen. Even had ik gedacht dat Trump ons zou vragen voor zijn inauguratie, aangezien alle andere grote artiesten niet thuis gaven; maar waarschijnlijk heeft hij aangevoeld dat ook wij zouden weigeren en heeft hij dit affront niet willen oplopen.

Wat wel nog op het programma staat is de opname van een nieuwe CD en dit op 6 mei. Ik doe hierbij een warme oproep om de komende repetities zoveel mogelijk te volgen teneinde een CD te kunnen opnemen die minstens even kwalitatief is als wat we 50 jaar terug op vinyl zetten. We gaan ons toch niet laten kennen.

En dit nog dit volledig ter zijde zoals Rik soms zegt: met het bestuur hadden we gedacht vandaag serieus te kunnen besparen op de kost van het aperitief gezien we in de maand zijn van de Tournee mineral. Daarstraks heb ik gezien dat we ons hierop volledig miskeken hebben. Dat zal de kas dus duur te staan komen. Maar dit dus ter zijde.

2017 is volgens de Chinese kalender het jaar van de Haan. En dat klopt ook volgens onze Banjo-orkest kalender. Dit jaar wordt er immers een nieuwe haan gekozen om 2 jaar de loodzware job van voorzitter op te nemen. Alhoewel: dat lood weegt nu ook weer niet zo zwaar. Het wordt dus een verkiezingsjaar evenals in Duitsland en Frankrijk. Afwachten of een rechtse populist à la Trump of een linkse clown à la Beppe Grillo het zal halen tegen de gevestigde waarden à la Merkel of onze eigen Charles Michel. De laatste tijd kunnen verkiezingen raar uitdraaien. Het liefst heeft die nieuwe haan niet alle kenmerken die de chinezen de haan toedichten. Zijn goede kenmerken zijn (ik citeer Wikipedia): aards, onbevangen, kleurrijk, beschermend, nauwgezet, nuchter, goed organisatievermogen en huiselijk (allemaal eigenschappen die een goede voorzitter wel mag hebben) maar de slechte zijn: soms ook stug, weinig sociaal, drukdoend, opschepperig en overdreven. Persoonlijk ken ik niemand binnen ons orkest die aan deze slechte kenmerken voldoet. Het wordt dus zeker een goede haan. Eerlijk gezegd een kip is minder waarschijnlijk, maar er zijn geen zekerheden meer vandaag de dag.

Maar het enige belangrijke is dat we een hechte vriendenclub blijven, met liefde voor de muziek uit onze collegetijd en uiteraard ook voor de muziek die onze Jacques componeert, maar vooral met vriendschap onder elkaar. Eens op pensioen vallen vele professionele contacten weg. Contacten zoals in ons Banjo-orkest vullen die leemte weer op. En ik weet, onze periode van Sturm und Drang ligt voor de meesten onder ons al een tijdje in het verleden. Gelukkig zijn heeft nu ook een andere invulling gekregen dan in onze jeugdjaren. Ik maak hier natuurlijk een uitzondering voor onze geliefde jeugd hier aanwezig die volop in hun Sturm und Drang zitten.

Veel heeft trouwens een andere invulling gekregen in de loop der jaren. Zo bijvoorbeeld het begrip veilig vrijen. In onze tijd betekende dat “weten dat je ouders het volledige weekend weg zijn”. Ze waren jammer genoeg bijna nooit op reis.

Maar ik had het over gelukkig zijn.

Wat geluk is kon Toon Hermans zaliger een stuk beter verwoorden dan ik.

Geluk

Geluk is geen kathedraal,
misschien een klein kapelletje.
Geen kermis luid en kolossaal,
misschien een carrousselletje.
Geluk is geen zomer van smetteloos blauw,
maar nu en dan een zonnetje.
Geluk dat is geen zeppelin,
't is hooguit 'n ballonnetje.

Smakelijk!

Félicien Wallays